

KAIP TAPTI NEMIRTINGU

VOL 1

Teklè Kavtaradze

2017

PERSONAŽAI

ELŽBIETA – mokslininkė, 36-40 m., didžiąją dalį pjesės ji dalyvauja scenose ir situacijose, tačiau neturi tiesioginio teksto

BEATRIČĖ (B)– jos dukra, 15 m.

SV (SENAS VYRAS) - Elžbietos tėvas, 78 m.

SLAUGĖ – Seno Vyro slaugė, 35-50 m.

UGNIUS (U) - Beatričės bendramokslis, repo grupės vokalistas, 14 m.

ŽURNALISTAS (Ž) – žurnalistas, 33 m.

GYDYTOJAS – Elžbietos gydytojas, 35-50 m.

NEMIRTINGAS BERNIUKAS (NB) – nemirtingas berniukas, 12 m.

„**ANGELAI**“ - 2-4, 18-30 m. nuožmiai nusiteikę jaunuoliai, propoguojantys anti-senėjimo idėjas

BALSAS 1 IR 2 / ŽMOGUS 1 ir 2 – epizoduose pasirodantys arba pagrindinėje linijoje epizodiškai pasirodantys/nuskambantys personažai. Amžius ir lytis gali būti įvairūs.

MOTERIŠKAS BALSAS – gali būti tos pačios aktorės, atliekančios Elžbietos vaidmenį, o gali būti ir kitas.

MUZIKANTAI – teksto neturinti muzikantų grupė, kurių muzika ir buvimas scenoje/erdvėje yra svarbi bendro vyksmo dalis.

IŽANGOS IŽANGA

BEATRIČĖ. Yra toks mitas. Apie Aurorą ir Tithonus. Nemirtingą ir mirtingą.

Buvo toks mirtingasis Tithonus, kuris įsimylėjo aušros deivę Aurorą (ji atveria aušros/ryto vartus taip pradedama kiekvieną naują dieną): kiekvieną naktį laukdavo jos pasirodymo, kad galėtų ją pamatyti. Aurora taip pat pamilo mirtingąjį Tithonus. Pamilo taip, kad nusprendė prašyti Dievų pasigailėjimo ir dovanoti jam amžinąjį gyvenimą. Jos prašymas buvo išklaustas, ji gavo specialųjį gėrimą, kuris dovanojo Tithonui amžinąjį gyvenimą. Deja, Aurora pamiršo paprašyti, kad jam dovanotas būtų ne tik nemirtingumas, bet ir amžina jaunystė ir Tithonus ėmė senti: pirmiausia abu pastebėjo jo žilstančius plaukus, galiausiai, bėgant laikui jis taip seno, silpo, traukėsi, kad Aurora, nieko negalėdama pakeisti, uždarė jį į atskirą kambarį. Tačiau ir to negalėdama pakelti, galiausiai ji pavertė savo mylimąjį nedideliu vabzdžiu, paleido jį „atgal į žemę“, kur jis džiaugdamsis savo laisve ir aktyvumu per dienas šokinėjo žolėje, čirpdamas savo mylimajai Aurorai.

ANGELAI IŽENGIA

Du-keturi jaunuoliai baltomis pirštinėmis sveikina susirinkusius

Užtenka visų tų nesąmonių apie tariamą nemirtingumą – kad *tipo* žmogus gali gyventi amžinai netiesiogine ta žodžio prasme, o atradęs būdus kaip save įprasminti:

- gimdant vaikus
- kuriant įvairius meno kūrinius, kurie gyvuos ir po mirties
- tikint ir taip atrandant tariamąjį „amžinąjį gyvenimą“
- ir visus kitus atsibodusius, nuvalkiotus, neįtikinančius būdus, apsimestinai teigiančius nemirtingumą

Susirinkome čia tam, kad kalbėtume apie tikrą, konkretų, apčiuopiamą, tiesioginę šia žodžio prasme suprantamą nemirtingumą –

Kodėl? Nes kas, jei ne mes turime keistis, kad tai būtų įmanoma?

Kaip? Sekite mus ir sužinosite.

Kas svarbiausia? Pradėti nuo savęs!

Kaip? Iš žodyno, mąstymo ir gyvenimo visiškai ištrinti žodį MIRTIS (tai buvo paskutinis kartas, kai iš mūsų jį girdėjote) ir jos konceptą kaip natūralią gyvenimo dalį. Ištrinti čia ir dabar. Ištrinti visur ir visada.

Kodėl? Nes kas jei ne mes turime keistis, kad nemirtingumas taptų įmanomas?!

Dabar jūs sėdite čia ir galvojate, kad

vėliau ar anksčiau jūsų gyvenimas baigsis –

o mes jums sakome:
nesibaigs, po galais. Jei to nenorėsite!
Nesibaigs, po velnių. Jei to nenorėsite!
Nesibaigs, jei taip nuspręsite.

Dėl dievo, ko jūs tokie užsiciklinę?!

Rimtai,
jūs čia sėdite dabar ir galvojate –
vėliau ar anksčiau
mano gyvenimas baigsis.

O mes jums sakome –
Ne! *C'mon! Chill, dude! Wtf, man?! Galvok dar kartą.*
Jums neatsibodo taip gyventi?!

Sėdite dabar čia ir galvojate: vieną dieną mano gyvenimas baigsis,
o mes stovim čia ir galvojam,

mes stovim ir galvojam,
galvojam,

o tada einam
ir darom

Nes kas, jei ne mes?!

I

*PRADŽIOS DAINA, NES MUZIKA, PRIPAŽINKIME, GERAI
NUTEIKIA*

BALSAS1/2. Labai džiaugiamės pristatydami jauną grupę, kurie savo numeriu pradės mūsų renginį - tik antrą kartą koncertuojantys, vieno iš grupės narių virtuvėje susibūrę jaunuoliai, daug žadantys, jauni ir aistringi repo mylėtojai ir propogotojai - *YOUNG SKIN*.

Scenoje pasirodo UGNIUS – nusiteikęs labai rimtai.

U. Jūsų teismui pristatome naują mūsų dainą - „Amžinas rytojus“. Gero klausymo. Važiuojam!

Yo!

*Nupiešiu jums portretą
Jaunystės amžinos
Žinau, kad apie tai
Svajoji nuolatos*

Yo!

*Žinau, kad apie tai-
svajoji nuolatos:*

viens, du, trys, važiuojam!

*Mano gyvenimas kaip filmas
ir Oskaru ir Šakele apdovanotas
Kaip tikra Kalėdų eglė linksmybėmis skarotas*

Čia

*saulė visada ryški
ir muzika gera,
Pats geriausias viskis ir nuotaika yra*

*Mano moteris, ji Saulė
Vienintelė tokia
Vienintelė tokia - nepakarto-ja-ma*

*Dabar tu paklausk manęs:
tu nieko nebijok -
rytojus amžinas – tik tiek turi žinot*

*Rytojus – jis amžinas
Tik tiek turi žinot*

*Pasaulis mums po kojom
Nebūki tu kvailys
Gyvenki šia diena
Tiktai nebūk bailys*

*Įkvėpk-iškvėpk
Įkvėpk- iškvėpk
Mes esam amžinai jauni
Mes esam amžini*

Mes esam amžinai jauni

Mes esam amžini!

VISI KARTU!

*Mes esam amžinai jauni
Mes esam amžini!*

PIRMĄ KARTĄ SUTINKAME ELŽBIETĄ

Ji stovi arba sėdi priešais visus

BALSAS 1. Elžbieta Makovska. Trisdešimt šešerių, Ūgis [], batų dydis [], akių spalva [], natūrali plaukų spalva [], gimusi ir augusi Vilniuje, neturi, nei brolių, nei seserų. Tiesa, turi, bet tai - ilga istorija, kad būtų paprasčiau, sakysime, kad neturi, nepažįsta. Retas lietuvis žino, kad būtent ši moteris priklauso tarptautinei mokslininkų organizacijai LONG-LIFE, aktyviausiai pasaulyje dirbančiai anti-senėjimo srityje, savo veiklą vykdančiai trijose skirtingose šalyse – Olandijoje, Amerikoje ir Šveicarijoje. Tiesa apie naujausią šios organizacijos pasiekimą girdėjo greičiausiai jau didesnis čia susirinkusių žmonių skaičius, nes informacija apie amžiną jaunystę, kaip žinome, sklinda šviesos greičiu.

BALSAS 2. Prieš septynerius metus Elžbietos vadovaujama mokslininkų komandai pavyko atjauninti peles. Gerai prisiminate internete pasklidusį video, kuomet pirmuosius teigiamus tyrimo ženklus pamatę mokslininkai ėmė šokti laboratorijoje. O šią savaitę - pagaliau buvo pavišinti naujausio tyrimo rezultatai: tai, ką prieš septynerius metus pavyko padaryti su pelėmis – šiandien pavyko padaryti su pirmuoju žmogumi. Tiesa, niekuo neypatingu senoliu, iš nedidelio Olandijos miestelio *Oudewater*, teigiama, kad šešiasdešimtmečio vyro išvaizda ir sveikata per mėnesį, kuomet jam buvo leidžiamos jaunimo vakcinos, pagėrėjo ir atsinaujino. Tiesa, ryškius fizinius pokyčių pamatyti yra beveik neįmanoma, tačiau išsamų tyrimų dėka pokyčiai yra akivaizdūs ir pagrįsti. Galima sakyti, kad mėnesis gydymo šešiasdešimtmetį vyrą atjaunino maždaug septyniais mėnesiais – tai yra neįtikėtino masto pasiekimas.

BALSAS 1. Retas lietuvis žino, kad ši moteris – viena iš mokslininkų organizacijai LONG-LIFE vadovaujančių mokslininkų - yra lietuvė Elžbieta Makovska. užaugusi ir gyvenusi Vilniuje visą savo gyvenimą. Tad mes čia ją dabar prieš jus pastatome (ar pasodiname) tam, kad gerai, atidžiai į ją įsižiūrėtumėte, kad atpažinę gatvėje ar parduotuvėje galėtumėte džiaugtis, galbūt paprašius *selfio* kartu, o Elžbietai sutikus apie tai net galėtumėte parašyti viešą žinutę *feisbuke*. Nedaug tų lietuvių pasaulyje, kuriais galime didžiuotis. O reikšmingesnio lietuvio, gali būti, jau ir nebebus.

Ar būtumėte kada pagalvoję, kad galėsite girtis, kad ne bet kas, o LIETUVĖ ir dar - MOTERIS - atrado anti-senėjimo gydymą, kitaip sakant – atrado kelią į nemirtingumą. Va prašau. Kas būtų pagalvojęs? Gerai į ją įsižiūrėkite. Didi moteris. Lietuvė! Gimusi ir augusi Lietuvoje. Elžbieta Makovska.

Tyla/Pauzė.

ŽURNALISTAS. Gerai prisimenu, kad po baltu medicininiu chalatu ji dėvėjo džemperį su kapišonu – pirmą kartą mačiau tokį vaizdą – *medikė su džempaku* - ji buvo net paraudusi iš susijaudinimo – tuo metu dirbau “Vilniaus Naujienose”, gavome trumpą interviu su ja, kalbėjo labai greitai, užsivedusi, įsijautusi, kaip maža mergaitė, o aš turėjau parašyti trumpą naujienos pristatymą – tada ji paminėjo, kad pamatę teigiamus rezultatus, su kolegomis buvo apimti tokios euforijos ir nuostabos, kad iš tiesų pradėjo šokti laboratorijoje. Paskui kažkas perkūrė tą video, imituodami besidžiaugiančius mokslininkus. Man tas video atrodė *debiliškas*. Dar tada turėjau imti iš jos interviu, bet taip ir neišėjo, ją labai sunku buvo

pagauti, o ir aš tada daug tūsinau tada, nesuderinau, galiausiai užduotį perleido kažkam kitam – visada labai to gailėjausi. Džemperis buvo ne koks juodas, baltas, vienspalis, o su kažkoku ar tai užrašu ar tai piešiniu - buvo su medicininio chalatu, o ant krūtinės matėsi kažkoks visiškai nerimtas spalvotas piešinys ar užrašas, taip juokingai.

BEATRIČĖ. Ji niekada nebėgo iš namų

Niekada nenusigėrė taip, kad kitą kartą neprisimintų, ką veikė tą naktį.

Niekada su niekuo nesusimušė.

Niekada neapvėmė kito žmogaus.

Niekada neužsiminėjo seksu girta.

Niekada neturėjo vienos nakties nuotykių.

Niekada nebuvo neištikima vyrui, vaikinui.

Niekada nebuvo nubausta namų areštu.

Niekada neįžeidė savo mamos.

Niekada nerėkė ant savo mamos.

Niekada nepasielgė lygiai priešingai tam, kad įskaudintų mamą.

Po studijų metų nedalyvavo nei viename vakarėlyje (suaugusiems, dukros Beatričės gimtadieniai nesiskaito).

Niekada nepradėjo skaityti knygos, prieš tai neišgirdusi patikimų rekomendacijų.

Nebeberia kavos su karštu pienu. Nekenčia Latte, Capuccino, o nuo Karamelinės Makijato kartą vos neapsivėmė.

Niekada nieko nevadino „tėčiu“, šis žodis jai skamba kaip japoniškų žaislų pavadinimas.

Jau septynerius metus iš eilės, kiekvieną rytą keliasi 6.30, išskyrus dienas, kai keliasi 5.30 tam, kad spėtų pabėgioti.

Nuo devynerių metų žinojo kam yra ir bus pašvęstas jos gyvenimas ir koks yra jos gyvenimo tikslas:

kai pirmą kartą suprato, kad žmonės, kaip ir jų šeimos katinas Ksena – yra mirtingi – verkė ir isterikavo taip ilgai ir intensyviai, kad kitą dieną dėl skaudančios gerklės jai buvo leista neiti į mokyklą. Gerklę skaudėjo dar visą savaitę.

Ji NIEKADA nebėgo iš namų.

Elžbieta pasitraukia.

ANGELAI SKELBIA TAISYKLES-MANIFESTĄ

NEVARTOTI žodžių, reiškiančių, referuojančių ar susijusių su gyvenimo baigtinimumu (populiariuoju būdu vadinamu MIRTIMI):

NES tikime, kad neįsileidžiant gyvenimo laikinumo ir kančios idėjų į bendrą žodyną ir kasdienybę, padedame sau ir kitiems prisišaukti gyvenimą, o ne jo baigtį.

NEDALYVAUTI apeigose, renginiuose, šventėse, skelbiančiose, švenčiančiose gyvenimo baigtinumą ar senatvę ir su tuo susijusius aspektus:

NES tikime, kad tai palaiko ir skatina požiūrį, idėjas, prieštaraujančias mūsų įsitikinimams ir veiklai –

ELIMINUOTI šitą dalį iš gyvenimo tam, kad vietoj jos - GYVA DALIMI GYVENIMO prisišauktume visa tai, kas priešinga GYVENIMO BAIGTINUMO IDĖJOMS (populiariuoju būdu vadinama MIRTIMI).

NETEISINTI, NEPALAIKYTI, KOVOTI prieš tai visomis įmanomomis priemonėmis,

NES, *kas jei ne mes turime keistis ir keisti?!*

NEPRALEISTI nei vienos dienos nežengus kad ir vieno mažo žingsnio GYVENIMO link.

ŽMOGUS – vertas daugiau, nei senatvė, kančia ir mirtis

ŽMOGUS – niekuo nenusikalto, kad būtų baudžiamas

ŽMOGUS – niekam nėra skolingas už tai, kad egzistuoja

ŽMOGUS – yra dovana!

Gyvenimu esi APDOVANOTAS, o NENULINČIUOTAS:

Gyvenimas – ne mirtis

Ne mirtis – o gyvenimas!

BALSAS 1.

Trumpai tariant – vakcina veikia. O tai reiškia – tai reiškia

tai reiškia – viską

Žinoma, niekas nevyks greitai. Žinoma, ne visi galės sau tai leisti. Žinoma, tai pakeis visą farmacijos ir grožio pramonę. Žinoma, dar niekas iki galo neaišku. Žinoma, kad visai dar gali būti,

bet iš esmės – tai reiškia

viską.

Iš esmės tai reiškia, kad dauguma čia esančių mūsų –

susiklosčius tinkamoms aplinkybėms, gyvens ne įprastus šešiasdešimt-septyniasdešimt-aštuoniasdešimt metų, o – pradėdant šimtu penkiasdešimt ir daugiau.

Jūs buvote įpratę sėdėti sau ir galvoti –

mano gyvenimas kažkada baigsis.

Jei per septynerius metus ne tik pelės, bet ir žmogus gali imti jaunėti, t.y. atsiauginti ne tik senstančias ląsteles, bet ir plaukus –

mes nežinome, kas bus dar po septynerių metų.

Kitaip sakant –

tai reiškia, kad mes čia esantys žmonės esame arti galimybės gyventi

amžinai.

Jūs čia sėdite ir galvojate –

ne, vis tiek mano gyvenimas greitai baigsis.

O mes į jus žiūrime ir galvojame

ir galvojame –

kaip norit,

mes tai gyvensim

DIDELIS ŠVENTINIS TRIUKŠMAS, ŠĖLSMAS, DŽIAUGSMINGI GARSAI!

ANGELŲ HIMNAS NAUJAUSIŲ TYRIMŲ PROGA

(atlieka Angelai arba Ugnius; arba - kartu)

„Amžina jaunystė“

I partija

(Žmogus kreipiasi į jaunystę)

Kur tu išeini?

Kodėl tu palieki mane?

Tu žadėjai man

Žadėjai man

Kad būsim amžinai kartu

Švelni kaip šilkas oda

Skambus kaip aidas balsas

Tvirtos rankos

Greitos kojos

Kur jūs?

Kur jūs?!

Kur tu išeini?

Kodėl tu palieki mane?

Tu žadėjai man

Žadėjai man,

Kad būsim amžinai kartu,

II PARTIJA

(Jaunystė kreipiasi į žmogų)

Niekur aš neinu,
Ir tikrai nepalieku tavęs
Aš žadėjau tau
Žadėjau tau,
Kad būsim amžinai kartu

Švelni kaip šilkas oda
Skambus kaip aidas balsas
Tvirtos rankos
Greitos kojos

Jūs čia
Čia pat,

Niekur aš neinu.
Ir tikrai nepalieku tavęs.

Aš žadėjau tau,
Žadėjau tau,
Kad būsim amžinai kartu.

Būsim.

Būsim.

Esam.

Priverstinis Elžbietos vizitas pas gydytoją

GYDYTOJAS

Sveikinimai. Matėm per televizorių. Sveikinimai. Sveikinimai. Didžiausi. Dar ir sunku suvokti, ką tai iš tiesų reiškia ar ne?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Ką tai iš tiesų reikš mums visiems. Žmonijai. Atrodote pavargusi.

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Kurį laiką? O dienomis? Pavyksta užmigti dienomis?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Kaip Beatričė?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Vyras?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

(*pauzė*)

Nežinojau.

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Ar teisingai suprantu, kad tris mėnesius gyvenote visiškai išderintu ritmu? Su mažai miego?
Netinkamu maitinimu? Toli nuo namų? Mažai šviesos?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Sveikinimai. Sveikinimai. Vis dar sunku suprasti ką mums visiems tai reikš. Perversmą. Didelį
perversmą, tą žinome.

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Laukti ko?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

A, na taip. Pinigai. Bandymai. Visada žinojau, kad niekas greitai nepasidaro, išskyrus vaikus
(*juokiasi*). Gerai, tai kaip suprantu, gavote nurodymus ilsėtis?

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Aš jums duodu tokius pat nurodymus tik dar griežtesnius. Ilsėtis, ilsėtis ir dar kartą ilsėtis. Miegas nesugrįš nuo tablečių. Jums reikia: a) nestresuoti b) ilsėtis c) nestresuoti.

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS. Laikas pasirūpinti savimi.

ELŽBIETA

-

GYDYTOJAS

Esate išsekusi, nekeista, kad blogai miegate.

BALSAS 2. Prieš mėnesį ji palaidojo mamą, prieš dvi savaites pranešė vyrui apie skyrybas. Jai trisdešimt šešeri metai. Padarys viską, kad mes taptume nemirtingi. Labai myli savo dukrą. Kad visą gyvenimą gyveno be tėvo šiuo metu beveik buvo pamiršusi. Prisiminė. Natūralu. Jeigu jis gyvas, jis viskas, kas jai liko iš tėvų. Jeigu jį galima taip vadinti. Gal ir galima. Pagalvojo kartą, daugiau apie tai nebegalvojo. Buvo užsiėmusi pelėmis. Pelės geri gyvūnai. Jei nebūtų pelių, įdomu, koks kitas gyvūnas būtų pasirinktas visiems medicininiais bandymams? Kartais, pavargusi, kai nieko daugiau nėra laboratorijoje, Elžbieta tiesiog prieina prie tyrinėjamų pelių ir ima jas šnekinti. Kiti gyvūnai visai jos neįaudina. Jos, galima sakyti, yra svarbiausios jos kolegės. Kartais ji galvoja, kad tik tuo atveju, jeigu būtų pelė norėtų turėti daug vaikų. Apgultų juos, apsupus savo pilvu ir laižytų jiems pausius. Dabar neturi tam laiko, reikia gelbėti žmoniją.

B. Mama niekada neverkia. Kartais galvoju, kad neįsivaizduoju kas yra jos viduje ir man pasidaro baisu, kad jai gali pasidaryti visai blogai. Ji atrodo rami ir rimta, bet kartais man atrodo, kad jos viduje yra kažkokia kunkuliuojanti bala, kuri gali išsiveržti. Ji niekada neverkia. Kartą radau ją užmigusią vonioje – žiauriai supykau, o jeigu būtų paskendus? Mano tėtis ją mylėjo, bet jiems geriau gyventi atskirai. Mums visiems geriau gyventi atskirai.

*Muzikinis intarpas – **VIZIJA:** Muzikantams atliekant muzikinį numerį, Elžbieta prieina prie jų – nuo tarp jų esančios taburetės pasiima peruką, apžiūri jį, užsideda, sėdi. Tarsi būtų transe ar sapne.*

Ant telomerų Beatričei nusispjaut

BEATRIČĖ. (rankose laiko du batų raištelius)

Dažniausiai batų raištelių galuose yra apsauginiai dangteliai, kurie apsaugo raištelius nuo greito susidėvėjimo. Neleidžia jiems dilti, išsipinti. Jeigu jų nebūtų, raišteliai daug greičiau taptų nebenaudojami ir daug greičiau mus reiktų naujų.

Labai panaši situacija vyksta su mūsų ląstelėmis. Viena iš mūsų senėjimo priežasčių - trumpėjantys mūsų ląstelėse esantys TELOMERAI. Telomerai yra apsauginės kepurės, esančios chromosomų pabaigoje ir vaidinančios itin svarbų vaidmenį senėjimo procese.

Sustabdžius tų raištelių išsipynimą ir trumpėjimą – senti galėtume lėčiau arba senti tiesiog nustotume.

Trumpi telomerai yra vienas iš faktorių, darančių įtaką ligų atsiradimui. Tik VIENAS iš faktorių. Jų yra daugiau.

Mano mama žino apie ląsteles viską, ką įmanoma žinoti!

Telomerai. Telekomas. Telomeras galėtų būti planetos pavadinimas. Arba. Arba. Nežinau. Tiesą sakant, man *taip* ant jų nusispjaut.

Mama sako, kad pirmiausia pradėjau piešti ne saulytes ir namukus, o telomerų kirminus, bet esu tikra, kad ji sėdėjo šalia manęs ir švelniai, bet primygtinai mane to link pastūmėjo. Juokinga ta mano mama. Žiauriai protinga. Bet juokinga.

NIEKINGA NIEKUMA

BALSAS 1, BALSAS 2

B1: Gerai, turi išsirinkti iš sąrašo:

-Ropliu

-Paukščiu

-Kitu žmogumi

-Daiktu

-Vabzdžiu: pvz muse, bite, širše, žiogu

-Žinduoliu: pvz delfinu? Panda? Arkliu? Šunim?

-Grobuonimi

-Kita materija. bet kokia kita materija

2: Kaip suprast?

1: Nežinau. Tik tiek parašyta „kita materija“. Gal kokia energija? Dvasia? Vaiduokliu? Nežinau. Kita materija. Skamba gerai. Gal reik nesigilint.

2: Kaip „nesigilint?!“ Pats sakei, kad rimtai atsakinėčiau.

1: Įsivaizduok, kad manes čia nėra ir turi pats išsirinkti.

2: Nu bet tai tu čia esi.

1: Nu neužknisk, tiesiog. Čia žaidimas, pasirink.

2: Nesirenku nieko.

1: Nu, baik.

2: Kodėl nėra varianto: išnykti.

1: Tu nori tiesiog išnykti?!

2: O ką.

1: Eik tu!

2: Nu o ką?!

1: Blemba, nu ne toks čia žaidimas. Turi išsirinkti iš sąrašo.

2: Bet aš nenoriu.

1: Tai nori būti, o tada nebūti? Nenusišnekėk!

2: O tai ne tame esmė?

1: Kaip suprast?! Tai aišku, kad ne!

2: O man gal - taip.

1: Taip nuotaiką gadini.

2: Kodėl?

1: Blemba, galvojau gerai, ramiai pabūsim. Kodėl tau reikia viską gadint?!

2: Gadinu, nes nenoriu transformuotis į nieką po mirties?!

1: Sakei, kad rimtai atsakinėsi!

2: Tai aš rimtai ir atsakinėju!

1: Ką rimtai, ką rimtai?! Nieko čia rimto!

2: Aš sakau, kaip galvoju.

1: Ne, tu sakai bet ką, kad tik nežaistum pagal taisykles. Blemba. Paprastas žaidimas. Turi išsirinkti iš sąrašo. Viskas susišiko dabar.

2: (*juokiasi*) Baaik, kodėl?!

1: Nes aš dabar įsivaizduoju tą pabaigą, tą juodą tuštumą, tą nieką, ir taip šlykštu! Gyveni gyveni, bac, nieko nėra, į nieką nesitransformuoji. Esi-išnyksti. Bloga. Net pakalbėt su tavim neįmanoma, užknisi. Eik tu šikt. Tokia, žinai juoda-nyki-tuščia erdvė, kuri yra - NIEKAS, įsivaizduoji?! NIEKAS. NIEKO NĖRA. Ir tu esi NIEKAS. NULIS. Mažiau, nei NULIS. Niekas. Tuščia vieta. Tuščias taškas. Tuščias plotas. Net ne plotas. NIEKUMA - NEEGZISTUOJANTI NIEKUMA. Taip bloga pasidarė per tave. O tau tas pats. Galėtum būti žiogu, ereliu, panda, *čilinti* ir tiek, tai ne, tu nori būti NEEGZISTUOJANČIA NIEKUMA: NEEGZSITUOJANČIA, NYKIA NIEKO NEREIŠKIANČIA NIEKUMA ir tau vienodai. Tavo abejingumas mane vemt verčia. Rimtai. Jeigu apsivemsiu šį vakarą – mokėsi man kompensaciją. Ir tai jau psichologiškai mane traumavai su ta savo NIEKUR NIEKAIP NEEGZISTUOJANČIA NYKIA SLEGIANČIA JUODA PILKA NIEKO NIEKAM NEREIŠKIANČIA NESANČIA NIEKINGA NIEKUMA. Ką aš rinkčiausi tau irgi vienodai, ane?! Tau nerūpi, kad aš *žostkai* norėčiau būti ne ten koks erelis ar tigras, o maža, paprasta, niekuo neišsiskiriančia antim ežere, net nesvarbu kokiam. Gal kokiuose Druskininkuose. Bučiau sau, ant vandens supčiausi ir *čilinčiau*. Su sąlyga, kad niekas, aišku, manęs neužmuštų ir neiškeptų. Būčiau sau ant vandens, prie vandens, flirtuočiau su gražiausia antyte chebroj, plauktume pasiplaukioti į ežero vidurį, pasinertume su tom galvom, ir plunksnos būtų gražios. Paprastos, bet ten šone tokios ryškios, gražių spalvų: žalios, violetinės. Aš noriu būti antim, o tau vienodai, tau tas pats, nes viskas, ką tu darai tai sėdi ir galvoji apie tą savo *supistą* JUODĄ NIEKĄ ir apie kitus tau nusispjaut. *Blet, rimtai užpisi.*

Beatričė ateina į SENO VYRO namus.

Ją pasitinka Slaugė.

BEATRIČĖ
Beatričė.

SLAUGĖ

Labai gaila, bet jis negali jūsų priimti.

BEATRIČĖ

Kodėl?!

SLAUGĖ

Dėl pablogėjusios sveikatos, savaime suprantama.

BEATRIČĖ

Bet man labai reikia!

SLAUGĖ

Nesupratau.

BEATRIČĖ

Privalau interviu padaryti per šią savaitę! Man reikia. Negaliu ilgiau laukti.

SLAUGĖ

Man labai gaila.

BEATRIČĖ

Gal galėčiau bent jį pamatyti?

SLAUGĖ

Ar jūs negirdit, ką sakau?!

BEATRIČĖ

Prašau!

SLAUGĖ

Kas tau neaišku – žmogus yra ligonis!

BEATRIČĖ

Paskambinsite man, kai jam bus geriau?

SLAUGĖ

Jeigu bus.

BEATRIČĖ

Kaip suprast? Jis gali mirti?!

SLAUGĖ

Paskambinsiu jums.

Pauzė.

BEATRIČĖ

Rimtai? Taip blogai, kad gali numirti?!

SLAUGĖ

Yra ir kitų dar gyvų aktorių. Tai yra. Nesergančių.

BEATRIČĖ

Man reikia pasikalbėti su *juo*.

SLAUGĖ

Kodėl?

BEATRICE

Todėl. Aš... jį išsirinkau. Tokia mano užduotis.

SLAUGĖ

(*nepatikliai*)

Ar tikrai?

BEATRICE

(*tyli*)

SLAUGĖ

Kai nuspręsi pasakyti tiesą gali paskambinti.

BEATRICE

(*tyli*)

SLAUGĖ

Melas kenkia sveikatai, nežinojai?

BEATRICE

Viskas ok, geriu daug vitaminų.

Pauzė.

Eilėraštis apie Senatvę

BALSAS 1/2. Ji atbildą, atidunda

Kaip griaustinis

Blogas sapnas

Nėr kur dėtis

Nėr kur slėptis

Ji čia pat -

Visai už kampo

Aš nenoriu!

Ne, ne, ne!

Aš gyventi noriu

Džiaugtis, šūkau ir kvailiot

Šokti, šėlti ir...

Ir?

Aš gyventi noriu

Džiaugtis, šūkaut ir kvailiot,

Šokti, šėlti ir

Aš gyventi noriu!

Juk gyvename tik kartą,

Ar gyvename tik kartą?

Ar?

Ar?!

E ir Žurnalistas žaidžia tenisą.

Klausimai ir atsakymai pasigirsta po raketės smūgio į kamuoliuką ir kamuoliuko smūgio į žemę.

Ž

Labai ačiū kad sutikote su manim... pažaišti.

ELŽBIETA

-

Ž

Kiek tiksliai?

ELŽBIETA

-

Ž

Bet aš girdėjau, kad jūs šiuo metu esate priversta ilsėtis, kur skubate?

E

-

Ž

Gerai, tada aš greitai. Viskas gerai? Sunku kvėpuoti? Atrodote išbalus.

E

-

Ž

Atrodoi. Gerai.

Tai pradėsiu. Nenaujiena, trokštate gyventi amžinai. Tiesa?

E

-

Ž

Gerai. Ne tik jūs. Tu. Bet ir tu. Man įdomu

E

-

Ž

Taip, suprantu, kad niekas greitai nevyksta. Bet tai tuo labiau.

E

-

Ž

Turiu galvoje – jūs tikrai tuo tikite? Iš esmės? Nemirtingumu?

E

-

Ž

Esate tokia laiminga, kad norite gyventi amžinai?! Ar tiesiog bijote mirties?

E

-

Ž

Aš pirmas paklausiau.

E

-

Ž

Tu. Gerai, tu. Tu. Tu. Pusę savo gyvenimo jau skyrei tam – o jeigu taip ir nespėsi? Ar viską darai dėl dukros?

E

-

Ž

Aš? Bijau.

E

-

Ž

Nenorėčiau.

E

-

Ž

Todėl. Nemanau, kad čia taip gerai, kad reikėtų likti amžinybę. Tiesą sakant man net bloga apie tai pagalvoti. (pauzė) Tau viskas gerai?

E

-

Ž

O tiesa, kad buvo laikas, kai ištiesai gyvenai laboratorijoje? Nors jau auginai dukrą?

E

-

Ž

Kaip manai ar tai susiję su tavo santuokos nutrūkimu?

E

-

Ž

Taigi aš žurnalistas. Atsiprašau, gali ir neatsakyti.

E

-

Ž

Dar trys minutės, gerai, dvi su puse.

Nenorėti gyventi su vyru man atrodo visiškai logiška ir suprantama, o kaip malonumai? Seksas? Turi daug meilužių? Gal taip ir geriau. Taip galvojant, jeigu tu nori gyventi amžinai, turėtum labai gerai žinoti viską apie malonumus, jais mėgautis, mėgautis taip stipriai, kad norėtum pratęsti juos visą gyvenimą. Tu turėtum būti malonumų meistrė, žinovė, guru.

E

-

Ž

Tu labai balta. Kas yra? Elžbieta?

E

-

Ž

Viskas gerai? Sunku kvėpuoti? Atsargiai!

E apalpsta, Ž pribėga prie jos, sulaiko.

Ž

Man dar liko minutė trisdešimt, jeigu ką.

MOTERIŠKAS BALSAS. *Mano oda, lūpos, rankos, plaukai, kojos, keliai, pėdos. Krūtys. Šlaunys. Oda. Švelnu. Pirštai. Mano plaukai, mano skruostai, mano oda, rankos, pirštai. Šlaunys. Krūtys. Krūtys. Mano kūnas. Kūnas. Kvėpuojant iš lėto kilnojasi krūtinė. Širdis sunku. Giliai įkvėpti neišeina.*

B. Iš pradžių nekalbėjau su mama, nes žiauriai supykau, kad ji nusprendė išsiskirti su mano tėčiu. Tikrai supykau. Po kažkiek laiko truputį nusibodo, bet nebegalėjau pradėti kalbėti, nes jau buvau nustojus kalbėti ir negalėjau tiesiog imti ir lyg niekur nieko pradėti kalbėti ir apsimesti, kad to visai nebuvo –

kad aš visai nenustojau kalbėti, nes ant jos pykstu. Pikčiausia yra tai, kad ji per daug net nereaguoja į tai, kad su ja nekalbu. Užknisa. Nekenčiu pralaimėti.

Ligoninėj Beatričė, Elžbieta, Gydytojas ir Žurnalistas

B
(gydytojui) Pasakykite mamai, kad aš ja nesirūpinsiu. Ji žinojo, kad jai negalima. Viskas. Atsibodo.

G
Manau, ji jus girdi.

B
Pasakykite jai, kad ji elgiasi kaip mažas vaikas, labai neatsakingai. Ji galvoja tik apie save.

G
Nesuprantu, kodėl pati negalite jai pasakyti?

B
TODĖL!!!

G
Elžbieta,

B
Ir pasakykite...

Ž
O tai kas jai yra?

G
Palaukit, o kas jūs toks?

B
Rimtai, ką jūs čia darot?

Ž
Nieko, tik atvežiau ją Į LIGONINĘ.

B
Iš kur jūs atsiradot?! (gydytojui) Aš jį pirmą kartą matau gyvenime. (Žurnalistui) Gal jūs jai kažką padarėte?!

Ž
(Gydytojui) Aš nesikartosiu, gerai?

B
Pasakykite mano mamai --

Ž
JI ČIA IR VISKĄ GIRDI!

B
Nesikiškite!

Ž
Žavi mergaitė.

G
Beatričė, viskas mamai gerai.

B
Gerai. Man tas pats.

Ž
Aš galiu parvežti jas namo.

B
Ką jūs apskritai čia darot?! Kas jūs toks?!

Ž
Gerai, gal aš tiesiog palauksiu čia. *Jeigu* manes prireiktų.

G
(*Elžbietai*) Tai ar jus pririšti prie lovos reikia ar kaip?

E
-

G
Aš rimtai. Gąsdinate mus. Palaikysime jus naktį ligoninėje. Jūsų mityba sutrikusi. Poilsio trūkumas. Skysčių trūkumas. Negalite nesirūpinti savo sveikata, kai rūpinatės visų kitų.

E
-

G
Kokie dar vitaminai?! Kokie dar papildai?!

B
Rimtai – galite jai pasakyti, kad jeigu ir ji numirs kaip močiutė – jai bus šakės. Aš su tėčiu nenoriu gyventi, jo bute smirdi kačių myžalais!

Ž
Taip, daktare, būtinai perduokite tai jos mamai, kuri yra du žingsniai nuo jos pačios, nes ji pati tikrai negirdėjo. Jau norėjau sakyti „kiek tau metų“, bet...

B
Ane?! Ką tu apskritai čia dar veiki?! Jei mama numirs, kaip ir močiutė – rimtai jai šakės.

Ž
Akivaizdu.

ANGELAI APIE MIRTIES ATRIBUTUS, KURIŲ PRIVALOMA ATSISAKYTI

AI IR A2.

Žvakės.

Vainikai.

Karstai.

Kryžiai.

Katafalkai.

Lazdos seniems žmonėms pasiremti.

Ramentai.

Skaros.

Ligoninės lovos.

Palatos.

Balti daktarų chalatai.

Pamiršti, nenaudoti, nevirtoti, nepardavinėti, nepirkti, skatinti nepirkti ir neprekiuoti kitų, skatinti nenaudoti, nevirtoti, neįsigyti, neskleisti idėjų, išmoktų įsitikinimų, priimančių GYVENIMO BAIGTINUMĄ, kaip natūralią dalį, o ne mūsų egzistencijos nesusipratimą.

Pavyzdžiui, šimto penkiasdešimties metų žmogus gali atrodyti ir atrodys taip:

[ILIUSTRACIJA AR KITOKS PAVYZDYS]

Ar matote daug raukšlių? Susikūprinimą? Lazdą? Skarą? Kvėpavimo aparatą? Širdies aparatą? Lašelinę? Ar matote lazdą? Skarą? Kvėpavimo aparatą? Lašelinę? Matot?! Klausiu – matot ar ne? Džinsiukai, marškinėliai, sporbatukai, *viską*. Čia toks aišku labiau hipsteris senukas. Gali būti ir toks labiau:

[ILIUSTRACIJA AR KITOKS PAVYZDYS]

Arba toks:

[ILIUSTRACIJA AR KITOKS PAVYZDYS]

Tai tiek kol kas.

Jau ruošiasi išeiti, bet apsigalvoja:

Jūs dabar sėdite čia ir galvojate

nesąmonė – tai yra neįmanoma.

O mes stovime čia, žiūrime jus
ir galvojame,
o tada einame ir

Jie išeina.

*Beatričė grįžta pas Seną Vyrą.
Jo kambaryje.*

B
Kaip jaučiatės?

SV
Puikiai.

B
O, geras. Galvojau, kad blogai. Tai yra, ta moteris taip sakė.

SV
Beatričė?

B
Kaip? Mano vardas? Aha. Beatričė.

SV
Dantė.

B
Kaip?

SV
Dėl Dantės?

B
Ai. Nežinau tiksliai.

SV
Bet Dantę žinai?

B
Tai aišku. Tik neskaičiau dar. Ir tik nesakykite, kad šiuolaikinė karta nieko neskaito ir yra daug prastesnė, nei prieš tai buvusios.

SV
(*nusijuokia*)
Neketinau.

B
Tai gerai.

SV

Tavo tėvai žino, kad tu čia? Leidžia tau eiti pas ligotus aktorius ir su jais kalbėtis?

B

A... jo, žino. Tai man čia... mokyklai reikia. Tai pirmas klausimas būtų. Tuoju.

SV

Neįrašysi?

B

A...

SV

Gerą atmintį turi?

B

A. Jo. Išskirtinai.

SV

Tau gerai.

B

Tai pirmas klausimas būtų ar jūs turite vaikų?

SV

(*tyli*)

B

Pakartot?

SV

Turiu.

B

Kiek?

SV

Pati sugalvojai?

B

Ką?

SV

Pradėti nuo tokio klausimo?

B

A... taip.

SV

Netikėta pradžia. Gal ir gerai.

Turiu du sūnus.

Pauzė.

B
(*piktai*)
Ir viskas?

SV
Kaip?

B
Tik tiek?

SV
Vaikų?
(*nusijuokia*)
Taip.

B
A. O... jūs vedęs?

SV
Tikrai čia mokyklai reikia tokių klausimų? O kaip teatras? Muzika?

B
Kur jūsų žmona?

SV
Nežinau.

B
Ji buvo jauna. Jaunesnė už jus, taip?

SV
Daug žinai.

B
Ji jus paliko?

SV
Taip.

B
Kiek jums metų?

SV
Daug.

B
Jūs tuoj mirti galit. Taip?

SV
(*pauzė*)
Taip.

B
Ir vis tiek meluojat?

SV
Kaip?

B
Prieš mirtį, o vis tiek meluojat? Aš dar tik vaikas, o jūs man meluojat? Ir jeigu čia būtų iš tikrųjų interviu mokyklai – meluotumėt visai mokyklai? Nors tuoj mirsit.

SV
Ką tu čia iš tikrųjų darai?

B
Jeigu visi būtų tokie kaip jūs – pasaulis būtų žlugęs. Man nuo jūsų bloga!

Žurnalistas pas E. ligoninėje

Ž

Sudariau sąrašą. Tu galėtum:

Sodinti gėles, sako labai atpalaiduoja. Turi balkoną? Jėga.

Siuvinėti.

Megzti.

Nerti.

Žiūrėti filmus.

Klausytis muzikos.

Vartyti foto albumus.

Skaityti.

Užsiimti dekupažu.

Namų dekoravimu.

Paviršiniu namų tvarkymų, nereikalaujančiu per daug energijos.

Rašyti. Dienoraštį, prozą, poeziją, esė.

Gaminti.

Leisti laiką su artimais žmonėmis.

Daryti sąrašus:

Vietų, kurias nori aplankyti.

Dalykų, kuriuos nori nuveikti.

Filmų, kuriuos nori pažiūrėti.

Žmones, kuriuos norėsi išgelbėti, kai galėsi (*nusijuokia*).

Žiūrėti porno, masturbotis, užsiminėti seksu. Ne per daug aistringų, žinoma. Aš nuoširdžiai manau, kad tai tau padėtų, bet dabar ne apie tai. Kas? Kodėl taip žiūri?

BALSAS 1/2. Paskutinių metų tendencijos iš tiesų labai nustebino ne tik mados, plastinės chirurgijos, estetikos ekspertus, bet ir kiekvieną mirtingąjį – na, bent jau kol kas mirtingąjį (*nusijuokia*) – po truputį traukiasi taip ilgai vyravęs jaunystės kultas, skatinęs ne vieną žvaigždę ir eilinį žmogų keistis, nepailstamai kovoti prieš bet kokius senėjimo ženklus, požymius, viską, kas tai išduoda. Tačiau dabar, teigia, žinomo estetikos, medicinos ir grožio leidinio apžvalgininkai *BEAUTY TODAY*, pasirodo, jaunystę keičia ar bent jau į gretas stojasi senėjimo, dar kitaip įvardijamo kaip brandaus amžiaus mados – žili, t.y., pilko atspalvio plaukai jau kurį laiką buvo madingi, tačiau, anot leidinio, jau organizuojamos pirmosios operacijos, ne naikinančios, o *ryškinančios* raukšles ne tik ant veido, bet ir rankų, kaklo bei kitų kūno dalių. Žili plaukai išlieka ir užima dar tvirtesnes pozicijas – skatinama ne tik dažytis žilo atspalvio dažais, bet tiems, kas gali - išlaikyti tikrą, natūralią žilų plaukų spalvą. Sociologijos ekspertas Cane McLarren teigia kad tokie pokyčiai iš tiesų nėra per daug stebinantys, turint galvoje

paskutiniuosius pasiekimus anti-senėjimo medicinoje – nuolatinis prieštaringų jėgų ir nuomonių egzistavimas yra natūrali žmonijos ir kultūros vystymosi dalis, - teigia McLarren ir prideda, kad tai yra viena įdomesnių tendencijų, išryškėjusių paskutiniuoju metu, aki vaizdu, kad toks reiškinys darys didelę įtaką tiek grožio, tiek medicinos pramonei.

Elžbieta ir B prie SV durų.

B

Bet turi man kai ką pažadėti.

E

-

B

Kad nepyksi.

E

-

B

Pamatysi. Tiesiog pažadėk.

E

-

B

Tiesiog pasakyk „Beatriče, aš ant tavęs nepyksiu.“

E

-

B

Šitos durys. Reikia paspausti skambutį.

B paspaudžia skambutį.

Gražiai atrodai.

B pabučiuoja mamai į žandą.

SLAUGĖ

Keičiasi veidas. Kūno skleidžiamas kvapas. Kūno forma, tūris. Nežymiai, bet aš labai lengvai galiu atskirti. Kvėpavimas. Žvilgsnis. Rankų judesiai. Balso tembras. Dabar atrodo visai neblogai, o aš žinau, kad liko nedaugiau, kaip trys mėnesiai. Kartais būna ryškus pablogėjimas – tada vėl atsistatymas, kai atrodo, kad dar dešimt metų žmogus galėtų gyventi. Kartais būna artimieji man kalba – kaip ilgai tas žmogus gyvens – lyg žinotų – jie kalba ir kartais aš nieko nesakau, kas iš to, kad pasakysiu, kad daugiau, nei mėnesio jis neišstems. Kartais žinoma pasakau, kai tai yra svarbu, bet kartais jiems tiesiog labiau reikia vilties.

B

Laba diena. Čia mano mama.

E

-

S

Laba diena, Elžbieta. Labai malonu susipažinti. Prašom užeiti.

E

-

S

Jūsų laukia. Užkaičiau arbatos. Prašom, nusiaukite ir praeikite.

E

-

S

(Beatričei)

Nereikėjo taip gąsdinti mamos.

B

Kitaip būtų nėjus.

E

-

S

Praeikite, prašom.

E

-

S

Užeikit, jūsų laukia.

Beatričė, Slaugė ir Elžbieta, tyliai stovi kambaryje, kuriame miega SV.

S

Keista. Užmigo.

E

-

S

Jis seniai norėjo jus pamatyti. Dažnai apie jus kalba.

Pauzė.

B

Prižadėjai, kad nepyksi.

S

(tyliai)

Keliamės...

E

-

S
Reikia.
(žadina)
Keliamės...

Jis nesijudina, E išeina.

B
Mama!
(Slaugei)
Jis iš tikrųjų nemiega!

B prieina prie SV.

B
(SV)
Kas jums yra?!
(pauzė)
Ji taip ilgai jūsų laukė! O jūs ir vėl viską sugadinot!

S
Beatričė.

B
Taigi jis pats sakė, kad galiu ją atvesti!
Užpisa! Ar taip sunku buvo tiesiog pasisveikinti?

B išeina.

REPAS

Beatričė išsitaško Ugniaus koncerte

Yo!

*Dabar tu paklausyk manęs:
Tu nieko nebijok -
Rytojus amžinas – tik tiek turi žinot*

*Rytojus – jis amžinas
Tik tiek turi žinot*

*Pasaulis mums po kojom
Nebūki tu kvailys
Gyvenki šia diena
Tiktai nebūk bailys*

Įkvėpk-iškvėpk

Īkvēpk- iškvēpk
Mes esam amžinai jauni
Mes esam amžini

Mes esam amžinai jauni
Mes esam amžini!

VISI KARTU!

Mes esam amžinai jauni
Mes esam amžini!

Beatričē su Elžbieta

B
Pyksti?

E
-

B
Sakiau prižadēti, kad nepyksi.

E
-

B
Viskas kitaip turējo būti.

E
-

B
Jūs turējot pasikalbēti, susipažinti. Susidraugauti. O kažkada ir atleistum.

E
-

B
Pašlēmēkas.

E
-

B
Prisimeni, kaip močiutē sakydavo. Jam tinka.

Pauzē.

B
Viskas gerai? Tavo ranka dreba.

Pauzė.

Beatričė ir Ugnius mokykloje.

U
Prisėsiu, ok?

B
A, jo.

U
Elzė su Gabija nori kartu sėdėt, o kitur užimta.

B
Ai. Gerai.

U
Manai, rašysim analizę?

B
Jo, turbūt.

U
Ruošiesi?

B
Galvoji nusirašyt?

U
Ne, šiaip klausiu.

B
Kažkiek moku.

U
Ką gero skaitai dabar?

B
Skaitau?

U
Jo. Iš knygų. Turbūt skaitai ką nors?

B
Jo.

Dantę.

U
O, geras.

B
Mano vardas Beatričė. Tai dėl to.

U
(*nusijuokia*)
Žinau, kad Beatričė. Aš Ugnius.

B
Rimtai? Geras.

U
Neapsimesk, kad nežinojai.

B
(*meluoja*)
Tikrai nežinojau.

U
Nemoki meluot.

B
(*nepatenkinta tyli*)

U
Mačiau buvai mūsų koncerte. Kitą savaitę vėl grosim. Gal nori ateiti?

B
Man nepatinka repas.

U
(*juokiasi*)
Ouch... Okei. Okei. Vis tiek nusiūsiu pakvietimą, gal netyčia per savaitę skonis pasikeis.

B
Kaip nori.

U
Tu juokinga.

B
Kaip suprast?!

U
Ne, čia šiaip. Pasakiau.

B
Prie ko čia juokinga?!

*Ugnių su Beatriče nutraukia skaitomas tekstas (BALSAS 1/2) jie turi nutilti ir klausytis.
Itin nepatogu tokio teksto klausyti sėdint vienam šalia kito.*

BALSAS 1/2.

J. Biliūnas

JI IR JIS

Jiedu abu ilgus metus gyveno toli nuo vienas kito; jiedu nei vienas ilgus metus nežinojo apie kitą, kad abu kartu gyvena ant svieto. Ant galo jiedu susitiko: jis jaunas ir da drąsiai žiūrintis ateitin, bet jau nemaža patyręs jaunų dienų bangose ir gera, ir pikta; ji jaunutė, nekalta mergaitė ir tokia maloni, kaip rūtų daržely žydinti balta lelija. Abudu nustebė, vienas kitą pamatę; abejų vienu akies mirksniu sudrebėjo širdys krūtinėse; jiemdviem rodėsi, kad jie seniai pasižįsta, kad jie jau yra vienas kitą matę. "Ar ne ši mano sapnų gaivintoja? ar ne šis mano širdies laukiamasis?" - mąstė abudu, vienas kitą išvydę. Ir jiedu padavė vienas antram ranką. Kada jis priglaudė jos galvą int savo krūtinę, o ji, apkabinusi savo baltom rankom jo kaklą, pirmą kartą jį bučiavo, - jiedu pasidarė vienas antram tokie brangūs ir artimi, kaip niekas daugiau pasaulėje. Jiedu buvo laimingi.

- Nors mudu nieko neturiva, nors jokių turtų nesava susidėję, - kalbėjo jiedu tarpu savęs, - vienokeikiva kartu gyvenimo da nepramintais takais, sėkiva, ką turiva, dirbkiva, ką galiva, ir tikėkivos vaisių, kuriais galėtu vadžiaugties ir nusiraminti; remkiva vienas antrą, būkiva santaikoje, o meilė palaimjis mūsų gyvenimą, palengvįs jo vargų našta.

Taip kalbėjo jiedu vienas antram, ir visi jų jausmai, visos jų dvasios stygos prijautė tiems jų žodžiams, kartu su tais jų žodžiais skambėjo. Ir jiedu, tarsi atgijusiu ir sutvirtėjusiu, linksmi žiūrėjo ateitin, drąsiai žengė dar nepramintais gyvenimo takais...

MOTERIŠKAS BALSAS. Sėdžiu kambary, kuriame yra lova, kažkas joje guli, žmogus, tai yra. O į langą daužosi drugys. Žinai, toks garsas būna, kaip iš tikrųjų, kai daužosi? Aš visu kūnu jaučiu. Jis daužosi. Spalvotas drugys. Man bloga. O tas žmogus nereaguoja, jam nerūpi. Tada aš bandau sugauti tą drugį, bet tai yra neįmanoma, norėdama pagauti, turiu lipti ant lovos, kurioje guli tas žmogus, nes langas yra visai šalia jo. Aš lipu ant lovos ir netyčia užlipu ant to žmogaus kojos ar rankos, ji traksteli, atrodo, kad lūžta, o jis vis tiek nereaguoja. Ir drūgio vis tiek negaliu sugauti, o jis toliau daužosi. Tada pamatau, kad balta antklodė, kuria apklotas tas žmogus yra persisunkusi kažkokių skysčiu. Ne krauju. Ne šlapimu. Bet kažkuo kas mane labai išgąsdina, kai pamatau. Turbūt tada suprantu, kad jis miręs. O drugys įskrenda man į ausį, tada į nosį, į burną, turiu jį išspjauti – niekaip negalėjau juo atsikratyti. Tai buvo siaubinga.

E grįžta pas Seną Vyrą.

Slaugė su E

SLAUGĖ
Gerai jaučiatės?

E

-

SLAUGĖ
Nekaip miegate?

E

-

SLAUGĖ
Jaučiasi.

E

-

SLAUGĖ
Kamuoja nemiga?

E

-

SLAUGĖ
Ar negerai sapnai?

E

-

SLAUGĖ
Kokie?

E

-

SLAUGĖ
Ligoniai sapnuoja neįtikėtinus sapnus. Eime, jūsų laukia.

Slaugė eina, tikėdamasi, kad Elžbieta seks iš paskos. Elžbietą sulaiko Žurnalisto monologas.

Viena minutė trisdešimt sekundžių

Ž. *(Elžbietai)*

žinai, baisiausias dalykas, kurį atradau

po motinos mirties

buvo tai, kad esu mirtingas

šūdas, tai taip išmuša iš vėžių

kai rūkau galvoju apie savo plaučius
kai geriu galvoju apie kepenis,
smegenis, kūną,
nes matyti kaip lengvai viso tai gali nelikti
buvo labai sunku

ir žinai, kai esi jaunas, protingas, visatos valdovas ir panašiai, atrodo, kad visa tai žinai
ir tai tiesa – žinai
bet kai tai patiri
tai viską pakeičia

Pauzė

Viena minutė, dvidešimt aštuonios.

E, SV kambaryje. E laikosi per atstumą.

SV

Kad tu žinotum kaip ilgai aš laukiau šitos akimirkos.

E

-

SV

Mano akys dabar jautrios.

E

-

SV

Vėdina kas kelias valandas. Šiandien tik pravėrė langą ir didelis gūsis šilumos taip ir nusėdo
visame kambaryje. Lauke jau šilčiau, nei viduje.

E

-

SV

Žiūriu į tave ir matau mamą. Prisėsk. Leisk man tave paliesti.

E

-

SV
Nagi.

E
-

SV
Gerai, jei tik tau patogiu.

E
-

SV
Turiu vieną nuotrauką mamos, kur jos lūpos kampučiai – lygiai tokie kaip tavo. O akys –
mano. Akys – mano. Forma. Spalva maišyta. Neprieisi arčiau.

E
-

SV
Ko?

E
-

SV
Daiktai. Daiktai. Kažkur yra dėžė. Bet ne dabar. Neprisėsi.

E
-

SV
Dėl to ir atėjai. Daiktai. Gerai. Suprantu. Pasiimsi ir išėisi. Žinoma.
(*silpnai*)

Aha, pašauk, aš nelabai turiu jėgų. Prisėsti nenori.

E
-

SV
Svarbu, kad patogiu. Lūpų kampučiai – lygiai kaip mamos. O akys – mano. Kad tu žinotum,
kokia svarbi man šita akimirka. Kad tu žinotum. Tu stovi štai prieš mane. Visa tokia
suaugusi, graži, brandi moteris. Talentinga ir protinga, graži, labai graži moteris. Kad tu
žinotum, kaip ilgai... Paprašysim, atidarys langą, gal dar vienas gūsis šilto oro nuguls visą
kambarį, daiktus, mano seną kūną ir tave. Prisėsti nenori. Tas fotelis labai patogus, anksčiau
ten sėdėdavau ir skaitydavau. Prisėsk, jei nori. O aš tavęs net neliesiu. Šilto oro gūsis įplauks
į kambarį pro pravirą langą ir pradėjusi nuo tavęs ateis pas mane – bent taip mes susitiksime.
Sėsk.

B.

Mama,

Aš kai ką supratau. Gali būti, kad viskas, ką tu visą gyvenimą darei buvo svarbu ne tik dėl to, kad gali pasitarnauti visai žmonijai ir mums tame tarpe, bet labiausiai – tam, kad išgelbėtum ne bet ką – o savo tėtį. Pagalvok! Viskas įvyko neveltui. Aš pradėjau jo ieškoti dar prieš jūsų tyrimą, bet viskas įvyko būtent tada, kada turėjo įvykti. Tai – ką manai?! Akivaizdu, kad senelis (tik nesakyk, kad negaliu jo taip vadinti) turėtų būti pirmasis-pirmiausias pacientas, galintis išbandyti gydymą! Jis pajaunės, atsigaus ir gyvens tiek pat ilgai, kiek mes. Ir tu nebūsi viena – turėsi tėtį, aš turėsiu senelį. Matai, kaip gerai viskas susidėliojo?!

ANGELŲ KVIETIMAS Į VISUOTINĮ MITINGĄ

Būgnai

A1/A2

2017 m, gegužės 18 dieną TU TURI PRISIDĖTI prie VISUOTINIO MITINGO prieš GYVENIMO BAIGTINUMO IDĖJAS, už GYVENIMĄ TOKIOS TRUKMĖS ir KOKYBĖS KAIP MES NUSIPELNĖME. Atėjo laikas įrodyti valdžios institucijoms, kad tam privaloma skirti tinkamą finansavimą, visuotinį pirmenybinį dėmesį, jeigu nenorime baigti kaip visi iki mūsų – priešlaikiniu mūsų organizmų senatvės suėdimo būdu.

Ateik TU ir atsivesk draugą!

Ateik TU ir atsivesk vaiką!

Ateik TU ir atsivesk tėvą su trimis jo meilužėmis!

Ateik TU ir atsivesk motiną su trimis jos meilužiais!

Ateik TU ir tegul ateina visas tavo rajonas!

(tyliau ir ramiau) Aišku. Neik, jei nori mirti šiandien, rytoj ar už penkerių metų. Tiesiu taikymu gali važiuoti į kapines, išsikasti sau duobę ir ramiai ten pagulėti - juk taip patogiu. Žemės minkštos, apsiversti nėra kur, tai ir bėdos mažiau. Eik, prigulk. Galvą ant medžio šaknies pasidėk ir ramiai sau išsimiegok.

Beatričė pirmą kartą pamato ANGELUS – stebi juos.

Žurnalistas ir Beatričė kalbasi su Elžbieta

Ž. Niekas nežino kodėl jie pasivadino Angelais, judėjimo pradžia – Lenkijoje. Natūralu, kad daug kas juos priskiria tam pačiam mokslininkų judėjimui, kuriam priklauso ir Elžbieta – idėjos išoriškai gali skambėti labai panašiai. Gyvenimo pratęsimas. Sveikata. Jaunystė. Amžinybė. Nemirtingumas. Mirčiai ir senatvei – ne.

B. Jie yra ieškomi policijos, nes įsiveržė į ketverias laidotuves, išvirtė viską, net kažką sužeidė, man atrodo, žvakes išvirtė, lavoną uždengė tuo, ką rado po ranka, įžeidinėjo artimuosius. Jie nenormalūs!

Ž. Dėvi baltomis pirštinėmis, kaip žiniasklaida galėtų apibūdinti „grėsmingos išvaizdos“. Pagrinde – vyriškos lyties atstovai. Išoriškai labai panašūs. Varšuva čia pat. Tiksliai mitingo vieta dar bus tikslinama. Remiamasi Elžbietos ir kitų kolegų mokslininkų citatomis, naujausiais pasiekimais ir tyrimų rezultatais, jie tapo nauja, nuožmia jėga, savaip skleidžiančia nemirtingumo ir kitokio požiūrio į mirtį ir senatvę idėjas. Jų veiksmai gali būti nekontroliuojami.

B. Tavo vardą jie naudoja kaip patvirtinimą savo veiklai tęsti. Jie nenormalūs! Pavadinimas viską pasako – prie ko čia *Angelai*, jeigu jie visiškai marozai chuliganai vandalai.

Ž. Gal turi kur nors Elžbietos altorėlį pasidare (juokiasi).

B. Nejuokinga.

Ž. Juokinga.

B. Naujausia informacija – sumušė kapinių sargą, padegė kelis kryžius, išdaužė laidotuvių reikmenų parduotuvę.

Ž. Ji nori vyksti į demonstraciją.

B. Jokiu būdu.

Ž. Aš ją nuvešiu.

B. Nesąmonė.

Ž. Beatriče, nesikišk.

B. Kai mama galvoja arba išgirsta ją nustebinančią informaciją ima kramtyti kairės rankos nykščio odeles.

Ž. Beatriče, ačiū

B. Tau netinka taip plaukus nešiot.

Ž. Ačiū ir iki.

MOTERIŠKAS BALSAS. *Noriu liesti tavo kaklą. Tavo plaukus. Tavo ausį. Ausis. Tavo skruostą. Nosį. Lūpas. Lūpas noriu bučiuoti. Lėtai. Pečius. Noriu uždėti delną taip, kad jis apgaubtų visą tavo petį ir taip tiesiog palaikyti. Krūtinė. Uždedu delną. Ir taip toliau. Aš noriu liesti tavo kelį. Abu kelius. Jausti jų sanarius. Savo kojų pirštais liesti tavo pėdas. Yra plaukų. Keliu jausti plaukų švelnumą ant blauzdų ir šlaunų. Ir visa kita. Ir visa kita. Visa kita pats žinai. Kodėl aš tau turiu viską sakyti, jeigu ir taip tu viską žinai. Niekada dėl to neverkčiau, bet vis tiek yra baisu – per seniai jaučiau tokį norą patirti malonumą*

Ž.(*Elžbietai*) Aš vairuosiu. Pasiimsime užkandžių. Muzikos. *Road trip 'as* – galiu lažintis, kad tau bus pirmas. Galiu lažintis, kad niekada neišvažiuoju į kelionę automobiliu prieš tai jos nesuplanavus mažiausiai mėnesį prieš. Galiu lažintis, kad niekada garsiai nedainavai užsileidus muzikos automobilyje. Gerai, tikrai dabar atrodo, kad aš visiškai įsivaizduoju tave kaip eilinę kontrol-frykę-darboholikę iš filmų, bet žinai... taip ir yra. Vėl griauži nykštį.

B.Būk atsargi. Neleisk per daug pinigų. Sveikai maitinkis. Aplankyk tėtį. Rašyk žinutes kaip sekasi. Daryk namų darbus. Netriukšmauk. Nerenk vakarėlių. Nesivesk nepažįstamų žmonių, vyrų, bernų į namus – nemiegok su niekuo. Negerk. Nerūkyk. Nežiūrėk pornografijos – galėčiau tęsti penkias valandas – tu sakai– „nepamiršk gerti pakankamai vandens!“ Gerai, specialiai darysiu visus dalykus, kuriuos pati įvardinau, gerai? Tau vis tiek nerūpi.

Beatričė pabučiuoja mamą.

B

Jeigu kas nors paklaustų kokia mano svajonė, dabar pasakyčiau, kad pamatyti mamą *nusirovusią*. Jei nuoširdžiai, neįsivaizduoju kaip ji visą amžinybę ruošiasi gyventi, jeigu trisdešimt šešiais savo gyvenimo metais net nežino kaip gyventi, kai jai liepiama nedirbti.

SENO VYRO BALSŲ ĮRAŠAS

W. Szymborska

*Nieko už dyką, skolinta viskas.
Lig ausų skolose aš paskendus.
Nori nenori, teks savimi
užmokėti už save,
gyvybę atiduoti už gyvybę.
Tokia jau tvarka,
kad reiks širdį gražinti,
reiks kepenis gražinti
ir kiekvieną pirštėlį skyrium.
Per vėlu pakeisti sutarties sąlygas.
Tiesiog su oda nulups nuo manęs
šitas skolas.
Einu per pasaulį
minioje kitų skolininkų.
Vieni privalo
už sparnus susimokėti.
Kiti, nors nenoromis, turi
atsiskaityti su lapais.
Skola yra pažymėtas
kiekvienas raumuo mummyse.
Nei blakstienos, nei jokio siūlelio
neleista sau pasiimti.
Sąrašas be galo tikslus,*

*tad atrodo,
kad turėsime likti be nieko.
Negaliu prisiminti,
kur, kodėl ir kada
sutikau atidaryti
šią sąskaitą.
Protestą prieš ją
vadiname siela.
Ji - ta vienintelė,
nepatekus į sąrašą.*

[užstringa plokštelė]

*Ji – ta vienintelė,
Nepatekus į sąrašą,
Ji – ta vienintelė,
Vienintelė,
Vienintelė
Vienintelė*

Elžbieta įnirtingai bando išjungti užstringusį muzikinį grotuvą, jai pavyksta tik visiškai jį sulaužius.

I VEIKSMO PABAIGA

II VEIKSMAS

NEMIRTINGAS BERNIUKAS

NB

Sveiki visi, aš esu Miroslavas, man yra trylika metų ir aš esu čia, nes esu nemirtingas. Bet jūs nepagalvokit neteisingai, ne tam čia atėjau, kad pasigirčiau ar panašiai, iš tikrųjų atvirksčiai – atėjau čia, kad pasakyčiau jums, kad tai yra įmanoma, kad nemirtingumas nėra kažkoks neįsivaizduojamas dalykas. Dar daugiau, aš esu įsitikinęs, kad dalis jūsų čia sėdinčių irgi turi tą pačią dovaną kaip ir aš. Mūsų turi būti daugiau. Aš tuo esu tikras. O taip pat mano istorija yra apie tai, kad nėra to blogo, kas neišeitų į gera. Aš patekau į baisią avariją, netekau tėčio, dėdės ir pusbrolio – turėjau mirti ir pats, noriu pasakyti, kad nu, jeigu ne ta situacija aš nežinočiau to, ką žinau dabar. Todėl tik tada ir supratau, ką reiškia tas pasakymas, kad nėra to blogo, kas neišeitų į gerą. O dar visiems tiems, kurie vis tik nesate nemirtingi ir anksčiau ar vėliau mirsite, noriu pasakyti dar vieną dalyką. Tada ligoninėj, kai jau buvau miręs, bet galiausiai nemiriau – aš *mačiau*, kas yra kitoje pusėje. Aš prisiekiu! Ir ten nu nebuvo nieko baisaus. Buvo toks kaip dangus didelis ir atrodė kad aš ten skrendu, nu, artėju prie jo, bet tada grįžau, bet jeigu ir būčiau nuskridęs – nieko tokio, nes ten buvo gražu. Ir visai nebuvo baisu. Visai visai. Prisiekiu. Tai va. Kaip minėjau, man yra trylika metų. Mano vardas yra Miroslavas ir aš esu nemirtingas.

BEATRIČĖ ATĖJO PAŽIŪRĖTI Į UGNIŲ, TAI YRA PAKLAUSYTI KONCERTO

REPAS

U. Sveikas žmogau,
Paklausyk ką tau sakau
Nebegali tęstis taip ilgiau
Nebegali
Nebegali
Nebegali

Vieną rytą aš pamiršiu, ką
tu man sakei, kitą rytą tu
pamirši, ką sakiau aš tau

vieną rytą mes pamiršim viską
ką abu pasakėm,
viską, ką abu sukūrėm

nes pasauly meilei ne vieta
nes pasauly meilė neleistina
nes pasauly meilė negerbtina
nes mes bijom
nes nežinom

padėki mums,

visata

padėkit mums,
planetos

padėkit mums,
dievai

padėkit
padėkite nenusidėti
meilės nepaslėpti
geriau jau išprotėti
ir amžinai mylėti

mylėti!
mylėti!

sveikas žmogau,
paklausyk ką tau sakau
nebegali tęstis taip ilgiau
nebegali
nebegali
nebegali

Beatričė negali atitraukti akių nuo Ugniaus.

UGNIUS APIE BEATRIČĘ, TAI YRA MUZIKĄ

UGNIUS. Kūrybai įkvėpimas yra svarbus. Paskutiniu metu naujų dainų nesukūreme. Bet ne dėl įkvėpimo, tiesiog truputį sunku susikaupti. Nu, mokslai, ir panašiai. Dar skaityti pradėjau. Nu, ką?! Prie ko čia? Tai dabar kiekvieną mergaitę reikia minėti su kuria pasikalbu? Nieko aš ne raudonas, ką čia kalbi?! Tai, kas čia tokio?! Apsišik, *dūchas*. Apsišiiii sakau! Taip, jaunystė yra svarbi mūsų kūrybos tema. Aišku, mesesame jauni ir norėtume tokie likti visą gyvenimą. O ką, jūs ne?!

B. Mama! MAMA!!! Atsitiko labai blogas dalykas. Aš jau savaitę negaliu daryti namų darbų, pirmą kartą pabėgau iš pamokos, dailės mokytoja norėjo man parašyti pastabą – tik todėl, kad aš neišgirdau ką ji sakė! Gerai, nu, iš trečio karto, bet vis tiek. Aš grįžtu namo, galvoju, gerai, atsisėsiu, padarysiu namų darbus, tada galėsiu daryti... ką nors... kito. Atsisėdu, atsiverčiu knygą, sąsiuvinį – ir nieko. Negaliu. Neišeina. Labai blogai. kažkas atsitiko. Nieko aš negalvoju per daug. Šiaip, tiesiog. Daug skirtingų minčių. Plaukioja. Šiaip. Tiesiog. Nieko rimto. Susirašom su draugais, tas irgi truputį blaško. Įvairiais draugais. Nu, tai yra ir berniukų. Ne, ne berniukas, o berniukų. Ne, nu, nedaug, tiesiog, nėra vieno, turiu galvoj, čia ne apie tai. Ugnius čia ne prie ko! Ne, mes šiaip draugai. Nieko rimto. Mes tiesiog draugai. Ir tiek. Draugai. Draugeliai. Bičiuliai. Ką, tu neturi draugų, kurie nėra merginos?! Ai, taip, tu tiesiog su niekuo nebendrauji, buvau pamišęs. Tai vat, bet tikrai kažkas blogo atsitiko. Tau kada nors yra taip buvę? Gal aš sergu? Man atrodo, aš sergu. Mane dažnai pykina. Mama, aš mirsiu?

Elžbieta klauso dukros, bet nieko nesako. Pasigirsta moteriškas balsas. Elžbieta sutrikusi pakyla ir po kurio laiko pasitraukia arba išeina.

MOTERIŠKAS BALSAS. Noriu liesti tavo kaklą. Tavo plaukus. Tavo ausį. Ausis. Tavo skruostą. Nosį. Lūpas. Lūpas noriu bučiuoti. Lėtai. Pečius. Noriu uždėti delną taip, kad jis apgaubtų visą tavo

petį ir taip tiesiog palaikyti. Krūtinė. Uždedu delną. Ir taip toliau. Aš noriu liesti tavo kelį. Abu kelius. Jausti jų sanarius. Savo kojų pirštais liesti tavo pėdas. Yra plaukų. Keliu jausti plaukų švelnumą ant blauzdų ir šlaunų. Ir visa kita. Ir visa kita. Visa kita pats žinai. Kodėl aš tau turiu viską sakyti, jeigu ir taip tu viską žinai. Niekada dėl to neverkčiau, bet vis tiek yra baisu – per seniai jaučiau tokį norą patirti malonumą.

Ž. Žiūriu, galvoju, taip atrodo žmogus, prieš du mėnesius palaidojęs motiną, prieš dvi savaites išsiskykęs. Prieš dvi savaites atradęs anti-senėjimo gydymą. Kartais norisi ją papurtyti. Kartais norisi papurtyti save. Žiūriu, galvoju, taip atrodo žmogus, kuris... O iš tikrųjų turbūt viskas yra daug paprasčiau – ji tiesiog patraukli moteris ir tiek. Viskas visada yra daug paprasčiau. Elementaru.

SV ir B

B

Gerai: negalėti vaikščioti, nematyti, negirdėti

SV

(juokiasi)

Aš ir tai beveik nebevaikštau

B

Ai. Nu vis tiek.

SV

Negalėti vaikščioti.

B

Nu, jo gal šitas ir lengvas. Gerai: neturėti rankų, kojų, abiejų ar nematyti.

SV

Hm. Gal rankų? Ne, kojų. Ne, rankų. Ne, kojų. Aš jau įpratęs stabiliai būti.

B

Nejausti skonio, negirdėti, nebeturėti prisiminių.

SV

Hm.

B

Šitas geras.

SV

Hm.

B

Negalima ilgai galvoti.

SV

Nejausti skonio.

B

Maistas! Rimtai?!

SV

Maistas man dabar vis tiek kaip kūdikiui. Viskas, ką darau – klausau. O prisiminimai. Pati supranti.

B

Blemba.

SV

Kas?

B

Buvau pamiršęs, kad ant tavęs pykstu. Buvau pasiruošusi piktą kalbą. Tu moki užkalbėti dantį.

SV

Prisėsk. Man patiko tavo žaidimas.

B

Nesakyk mamai, kad čia buvau ir ant tavęs nepykau.

Pauzė.

SV ima užsnūsta.

B

Pavargai? Galim ir tyliai pasėdėti. Dar žinai, turiu klausimą. O tu mylėjai močiutę? O jeigu mylėjai? Tai kaip galėjai ją palikti? Ir mylėjai mano mamą? O jei mylėjai – tai kaip galėjai ją palikti? Aš meilės nelabai suprantu ir nelabai gal ja tikiu, bet kažkaip atrodo, kad jeigu jau myli tai truputį keista kažkaip nebemylėti. Nors mano mamai irgi taip atsitiko. Tai kartais atrodo, kad mylėti tai tikrai nelabai apsimoka.

ANGELAI KALBASI SU NEMIRTINGU BERNIUKU

NB: Niekas man taip nesakė, taip tiesiog yra. Aš tiesiog tai žinau.

A1: Iš kur? Kaip?

NB: Prieš metus patekau į avariją, kurioje turėjau žūti. Nesvarbu. Aš galiu jau eiti? Manęs lauks močiutė. Išsigąs.

A1: Kokią dar avariją?

NB: Gal aš vėliau galiu jums papasakoti?

A1: SAKAI KOKIĄ DAR AVARIJĄ IR KAS TEN ATSITIKO?

NB: Paprastą avariją, tada mirė mano tėtis ir jo brolis ir pusbrolis pateko į komą. Aš kai buvau ligoninėj – mačiau kaip mano... siela, dvasia, išeina iš kūno ir grįžta.

A1: Ir?!

NB: Išėjo, sugrįžo – ir niekas negalėjo suprasti kaip aš iš viso likau gyvas, nes buvau sunkiausiai sužeistas, aš jau buvau miręs, patyręs klinikinę mirtį.

A2: Taip daug kam yra buvę.

NB: Taip, bet kai sugrįžau, tas sugrįžimas buvo toks – nu, kad aš žinojau ir žinau, kad kad ir kas atsitiks – bus tas pats. Aš žinau.

A1: Bet tu nesveikas! (A2) Ką jis čia šneka?!

A2: Sakiau, kad nenormalus ir tieks.

NB: Galiu eiti?

A1: Kam tau feisbuke rašyti tokius dalykus?

NB: Kad esu nemirtingas?

A: Ne, kad esi panašus į Harry Potterį!

NB: Nežinau. Kai atsirado nauji tyrimai apie vakciną ir visi pradėjo apie tai kalbėti, pagalvojau... norėjau pasakyti, kad tai nėra vienintelis būdas tapti nemirtingu. Jei aš esu nemirtingas, reiškias tokių yra daug. Tik ne visi tai dar žino.

A1: Nori į galvą?! Klausiu, nori į galvą?!

NB: Kodėl jūs pykstat? Jūs irgi norite būti nemirtingais?

A2: Įrodyk.

NB: Ką? Kad jūs norit būti nemirtingais?

A2: Kad esi nemirtingas.

NB: Kaip?!

A1: Varom. Nusišneka.

A2: Tegul įrodo. Toks kietas.

NB: Kad įrodyčiau aš turėčiau atsidurti labai pavojingoje man situacijoje.

A1: Ane?!

NB: Mirtinoje.

A2: Oho, tikrai?!

NB: Taip. Tai labai sudėtinga.

A1: Bet jeigu tu esi nemirtingas – koks tau skirtumas?

B: Tai ne dėl to – manęs laukia močiutė. Aš neturiu laiko.

A2: Gudrus blemba.

NB: Bet tai jūs manim netikite?

A2: Tikim, tik norim savo akimis pamatyti.

NB: Gal kitą kartą. Dabar aš jau tikrai turiu eiti.

A1: Močiutė palauks.

NB: Ne.

Berniuką Bando išėiti. Angelai užstoja jam kelią.

REPO DAINA

Angelų arba Ugniaus

Jei dar vieną kartelį išgirsiu iš tavęs – [visi *rėkia*] „mirtis“,
nupjausiu tau galvą ir išdaužysiu dantis

Kiek galima negerbti savęs bet ir kitų
Kiek galima nepaisyti gyvenimo tiesų

O tiesos ir religija visai nėra mirtis,
Mirtis, senatvė ar neviltis
Mūsų tikėjimas yra gyvenimo viltis

Atsipeikėk, žmogau, atsitokėk, brolau,
Kiek galima kentėti ir kitus apgaudinėt
Kiek galima kentėti ir kitus apgaudinėt

Kiek galima?!

Jou

Kiek galima?!

Hey

Kiek galima,

Kiek galima.

Kiek galima

?!

A1:

NEVARTOTI ŽODŽIŲ

NEDALYVAUTI APEIGOSE

ELIMINUOTI

NETEISINTI, NEPALAIKYTI, KOVOTI

NEPRALEISTI NEI VIENOS DIENOS NEŽENGUS ŽINGSNIO TIESŲ LINK

A2:

ŽMOGUS – vertas daugiau, nei senatvė, kančia ir mirtis

ŽMOGUS – niekuo nenusikalto, kad būtų taip baudžiamas

ŽMOGUS – neturi mokėti jokios kainos už tai, kad yra čia

ŽMOGUS – yra dovana

Gyvenimu esi APDOVANOTAS, o NENULINČIUOTAS

ABU:

Gyvenimas – ne mirtis

Ne mirtis – o gyvenimas!

Vienas iš Angelų laiko Berniuką, kitas trenkia jam kelis kartus per veidą. Nustumia jį ant grindų.

Ugnius pas Beatričę namuose ant stalo krauna daiktus:

U. Brolio cigaretės, trys. Tikiuosi nesupras, kad aš.

Viskis, tėčio. Tikrai nepastebės.

Šratinis šautuvas. Šiaip. Galim į ką nors pašaudyt.

Kompas: muzikai, porno ir kam tik norim.

Vakarėliui bet kada prisikviesim.

Vyras su kuriuo turėtum nemiegoti būsiu aš.

Ai, taip. Prezervatyvai. Kad jau viskuo apsirūpinam. Galėsime palikti ant tavo mamos lovos.

Mano tėvai turi lubrikanto, bet susiturėjau ir nepasiėmiau.

Ai, dar pas brolių radau žolės.

Tada: čipsai, limonadai, daugiausiai cukraus sudėtyje turintys saldainiai, riešutai su prieskoniais. Šaldyta pica, šaldytos bulvytės, kas čia dar, ai –

kolonėlę įsimečiau, nežinau kaip čia pas jus.
Nu, gerai? Laiminga? Oho, kokia laiminga?

Pauzė.

Kaip gražiai atrodai. Tinka tau treningai. Iš tikrųjų tai nieko nereikės, taip?
Labai skaniai kvepi. Palauk, o aš tau sakiau, kad tu kai šypsaisi, tai tau prie akių pasidaro tokie kaip... spinduliai. Ai, nesvarbu. Labai tu gražiai atrodai. Blemba, net kvėpuoti sunku.
Gražūs namai. Faini. Ir balkonas fainas. Gražus vaizdas. Blemba, rimtai kvėpuoti sunku.
Žiūrėk, tavo visas kelis telpa į mano delną. *Bleeee, sorry*, ką aš čia kalbu....

Jie bučiuojasi.

B ir U

ĮRAŠAS/ BALSŲ arba UGNIAUS SKAITOMAS TEKSTAS

UGNIUS. aš norėčiau/aš irgi/

mano šeimos nėra namuose/

tai ką?/tai/

ok, būsiu už 10

žiūrėti filmą

klausytis muzikos

nėra laiko/ laikas sustojo

prašau,

niekada nebegrižk namo,

mama,

niekada nebegrižk, tėti,

pagaliau mes užsiėmę, užsiėmę,

bet tylūs, leidžiam kalbėti mūsų

(tyliau) kūnams? lūpoms? rankoms?

pirmą kartą užmigti kartu

tu knarki

tu garsiau

tu knarki

tu garsiau

MOTERIŠKAS BALSAS. Malonumas yra nemirtingumas. Nemirtingas malonumas. Kad nesirimuotų. Malonumas yra nemirtingas. Ma-lo-numas, malonumas susiformuoja smegenyse. Kvėpuoja kūnas, iš lėto kilnojasi krūtinė, oda, visi organai. Kūnas įkvepia ir iškvepia. Seniai stebėjau kaip kvėpuoju. Kilnojasi pilvas ir krūtinė. Iš lėto. Odos paviršius švelnus. Buvau pamiršusi.

E su Ž automobilyje

Ž

Viskas gerai? Atrodai įsitempusi.

E.

Ž. Kur važiuojam?

E.

Ž. O gal kur nors kitur? Bet kur? Gal nevarom ten?

E.

Ž. Gal aš dabar apsisuku ir mes važiuojam bet kur? Sugalvosim po to. Sustosim kur norėsim. Ką tiek vandalai – ką mes jiems padarysim?

E.

Ž. Matau, kad tau patinka šita idėja.

E.

Ž. Gerai, bet trumpam. Prisimeni, tau negalima stresuoti. Tau negalima pervargti. Tu turi – mė-gau-tis ir il-sė-tis.

(pauzė)

Kodėl tu taip į mane žiūri?

ANGELAI EINA Į GATVES

Būgnai. Triukšmas. Angelai prisirišę prie virvės vedasi BERNIUKĄ. Jis tyli, eina ramiai, bet kuo toliau, tuo didesnis jaudulys jam kyla.

A1, A2

NENIEKINAME TO KAS MUMS ŠVENTA

NESIŠAIPOME IŠ TO, KAS MUMS ŠVENTA

NETEISINAME TŪ, KURIE TAI DARO

NELEIDŽIAME TO DARYTI KAD IR KAS JIE BŪTŪ: SENIAI, MAŽI IR BEPROČIAI

NEVARTOK ŽODŽIO NEMIRTINGUMAS BE REIKALO,
NES DAUG GREIČIAU ATSIDURSI KITOJE BARIKADŲ PUSĖJE

Policijos sirenos, žmonių šūksniai.

Angelai Nemirtingą Berniuką užveda ant aukšto pastato stogo. Pastato Nemirtingą berniuką prie krašto. Jam darosi labai baisu.

NEMIRTINGAS ŽMOGUS YRA TAS, KURIS GALI TAI ĮRODYTI.
NEMIRTINGAS ŽMOGUS YRA TAS, KURIS GALI TAI ĮRODYTI.

NEMIRTINGAS BERNIUKAS. Labai jūsų prašau nusiraminti. Aš nenoriu. Nenoriu. Prašau. Baikite! Aš nemelavau, prisiekiu, nemelavau, bet aš nenoriu.... nenoriu!

Klyksmas. Skambant Blur dainai „Tender” berniukas nustumiamas nuo stogo.

Tyla.

U su B guli vienas šalia kito

U
Nemiegi?

B
Ne.

U
Duok ranką. Paseksiu pasaką.

B
Kaip reperis tu labai mielas.

U
O tu ne, tai kas man belieka. Gerai, klausyk, bet nemiegok, gerai?

Tai va.
Buvo tokia deivė Aurora, kuri įsimylėjo paprastą, bet labai hot mirtingąjį Titoną

B
(*pertraukia*)
Iš kur žinai?

U
Ššš. Pala. Paklausyk. Nu, žodžiu, jie labai įsimylėjo, ne, neįsimylėjo, o tikrai nu, *pamilo* vienas kitą ir Aurora nuvarė pas Dievą aukštesnius ir sako: *plyyyyyz*, davai, galit padaryti, kad jis irgi būtų nemirtingas? Mes per daug vienas kitą mylim, *plyz plyz plyz*. Dzeusas sako Ok. Ok. *Davai*. Padarysiu. Padarė. Jiems faina, džiaugiasi, meilė visa kita. Eina laikas. Bet šiaip tikrai jie labai vienas kitą mylėjo, ne šiaip. Žodžiu, eina laikas, eina, po kokių dešimt metų jie pastebi – *bleee*, lyg ir žilas plaukas. Vienas, du. *Bleee*. Raukšlės? Prie ko čia?! Aurora tai kaip buvo jauna, taip yra, įsivaizduok, amžinai kokių *dvim penkių* ir nė kiek nesikeičia. O Titonas kažkaip keičiasi po truputį. Kuo toliau, tuo

aiškiau matosi, kad sensta. Jie nesupranta, kas čia vyksta. Aurora vėl nuvaro pas Dzeusą, sako *wtf, dude*. Kas čia vyksta?! Paašškėja, kad jis tapo nemirtingu, tai jo, BET NIEKAS NEPAPRAŠĖ JAM IR AMŽINOS JAUNYSTĖS! Tai kas vyksta – eina laikas, jis sensta, o MIRTI NEGALI. *Pzdc* ane?! Įsivaizduoji? Aurora: „*Kqaaaaaa?!?!* Iš kur aš galėjau žinoti, kad kažkaip atskirai reikia prašyti?!

Užsisakai bulvyčių – natūraliai galvoji, kad padažą atneš. Bet ne visada pasirodo. Ne visada. Ai, šiaip, ir *McDonalde* reikia atskirai prašyti, nu, bet ji nelabai žinojo, panašu. Žodžiu, tai jie tokie abu: *Nu ok... Vau. Mh. Mh.* O tada - man šita dalis nerealiausia, rašo, kad jis seno seno, traukėsi kažkaip, mažėjo mažėjo, nyko visai, kol Aurora paskutinį kartą nuvarė pas Dzeusą, sako, „*plyyyyyz*, daryk ką nors, nebegaliu, cirpia kaip koks vabzdys, o aš nieko negaliu su juo daryti, negaliu į jį tokį žiūrėti.“

Tai žinai, ką Dzeusas sutiko padaryti? Sako: „OK, paskutinį kartą tau padedu, kitą kartą galvok geriau, ko nori“ – ir paverčia jį Žiogu. Neįsivaizduoju kodėl žiogu, bet paverčia – faina, man tai žiogai mieli labai gyvūnai. Žodžiu, tai Aurora jį paleidžia į žolę, jis laimingas sau šokinėja ir cirpia jai. Tiesą sakant, net nežinau ar kaip žiogas jis vis tiek amžinai turės gyventi, bet jam žiogu tikrai buvo geriau būti, nei susitraukusiam žmogaus kūne, žinai. Įdomu, Aurora jokio kito vyro nebeturėjo po jo? Ar dar daug turėjo? Kaip manai? Keista istorija, ane?

Beatričės isterija

B. Nekenčiu jos - aš norėjau pabėgti iš namų. Ji iš manęs atėmė galimybę pabėgti iš namų! Visada norėjau tai padaryti, dabar buvo puiki – ta prasme, pati geriausia – proga! Jai visai susisuko protas. Kai sakiau, kad norėčiau pamatyti ją „nusirovusių“, tikrai ne tą turėjau galvoj. Visai ji ne prie ko čia, kad tas berniukas nušoko! Net jeigu tie *Angelai* turėtų jos altorėlį. Net jeigu! Nekenčiu jos! Kaip ji galėjo taip pasielgti?! Aš turėjau pirma pabėgti iš namų! Dabar viskas visai ne taip. Viskas per Ugnių iš tikrųjų, sakiau, kad meilė nesamonė. *Tpfu*. Prie ko čia meilė?! Jeigu čia meilė, tai aš varlė.

E geria kartu su Ž. Lenkijos pakelės ar motelio bare.

Ž
Viskas gerai?

E
-

Ž
Kas yra?

E
-

Ž
Pasigėrei?!

E
-

Ž
Elžbieta.

E

-

Ž

Tu dėl nieko nesi kalta. Girdi?

E

-

Ž

Galvoji, kad esi?

E

-

Ž

M?

E

-

Ž

Svaigulys jau, ane?

E

-

Ž

Kaip mielai atrodai.

E

-

Ž

Nesuprantu, tu verki ar juokiesi?

E

-

Ž

Apsispręsk. Elžbieta?!

VIZIJA: Elžbieta pakyla nuo įsivaizduojamo kavinės staliuko ar bet kur, kur sėdi. Prieina prie muzikantų. Susiranda peruką, užsideda, atsistoja prie mikrofono. Priglaudžia lūpas, bet nei kalba, nei dainuoja. Žiūri tiesiai priešais save.

Ž

Pirmą kartą taip šypsaisi.

E

-

Ž
Nieko. Gražu.

E
-

Ž
Dar niekada į mane taip nežiūrėjai.

*SV sveikata pablogėja.
Slaugė pasikviečia Beatričę.*

B
Keista. Taigi jis ką tik dar labai gerai atrodė.

S
Taip.

B
Jis girdi mus?

S
Galima sakyti, taip.

B
Negaliu patikėti, kad mama man nesakė, kad čia buvo.

S
Turbūt to jis ir laukė.

B
Ko?

S
Susitikimo, kad galėtų eiti ilsėtis.

B
Baikit! Jūs vėl kalbat taip, lyg jis tuoj mirs.

S
(tyli)

B
Jo veidas geras. Ir akys. Ir rankos švelnios. Visada galvojau, kad jis bus nemalonus ir atgrasus. Labai sunku suprasti, kaip malonus žmogus gali palikti savo vaiką. Aš surasiu mamą, ji dabar truputį... išvažiavus. Eisiu ieškoti, bet norėčiau dar truputį čia pabūti. Kiek dabar jam liko?

Pauzė.

Kaip galvojat, galima sakyti, kad dabar, čia kažkur šalia, kažkur netoli yra mirtis?

Kambaryje? Prie buto durų? Kažkur visai šalia? Norėčiau pamatyti, kaip ji atrodo. Pasisveikinti, paliesti. Keista, kad visai nėra baisu čia būti. Keista, kad ramu. Nemanot? Tikrai ramu atrodo. Ir jis atrodo ramus. Dar truputį čia pabūsiu. Manau, kad mama man to neleistų, bet aš dar truputį norėčiau čia pabūti.

B lieka viena kambaryje su Senu Vyru, iš lėto prieina prie jo, apžiūri, pauosto, beveik jo neliesdama perbraukia ranka per jo gulintį kūną. Apžiūri visa kambarį. Prieina prie lango. Atidaro jį. Į kambarį įvirsta pavasarinis vėjas, nežymiai sujudina paklodę, dengiančią Seno Vyro kūną.

B
Taip ramu. Keista.

Ž ir E motelio koridoriuje arba kambaryje.

Ž. Atsargiai. Duok ranką. Suspausk. Tavo labai švelni oda. Kur eini? Einam čia. Aš tau padėsiu. Atsigulk. Aš tau padėsiu. Tu labai graži. Palauk. Palauk, sėsk čia. Gulk. Pagaliau atrodai atsipalaidavusi, sakiau, kad parodysiu kaip reikia ilsėtis? Ką tu darai? Palauk. Nesirenk. Palauk. Paklausk manęs.

Pauzė.

Paklausk manęs. Aš noriu tavęs. Bet žiūrėk. Rytoj mes apie tai nebesikalbėsime. Galbūt niekada apie tai nebesikalbėsime. Gali būti, kad ir apskritai nebesikalbėsime. Tai yra rizika. Aš noriu tavęs, bet po šitos nakties nebenorėsiu. Tiesiog sakau, kaip yra. Tu esi nuostabi moteris, manau, kad kiekvienas vyras norėtų tavęs. Kaip ir aš. Aš noriu tave gauti. Aš noriu tavęs, bet po šios nakties – nebenorėsiu. Noriu, kad tai žinotum.

VIZIJA: Elžbieta pakyla viena, vėl nueina prie muzikantų. Užsideda peruką. Prieina prie mikrofono.

Skamba skaitomas/įrašytas tekstas. Tekstui įpusėjus, ji pati ima jį sakyti į mikrofoną, arba kartu su skambančiu tekstu arba viena, tyloje.

BALSAS/ELŽBIETA. Noriu liesti tavo kaklą. Tavo plaukus. Tavo ausį. Ausis. Tavo skruostą. Nosį. Lūpas. Lūpas noriu bučiuoti. Lėtai. Pečius. Noriu uždėti delną taip, kad jis apgaubtų visą tavo petį ir taip tiesiog palaikyti. Krūtinė. Uždedu delną. Ir taip toliau. Aš noriu liesti tavo kelį. Abu kelius. Jausti jų sanarius. Savo kojų pirštais liesti tavo pėdas. Yra plaukų. Keliu jausti plaukų švelnumą ant blauzdų ir šlaunų. Ir visa kita. Ir visa kita. Visa kita pats žinai. Kodėl aš tau turiu viską sakyti, jeigu ir taip tu viską žinai. Niekada dėl to neverkčiau, bet vis tiek yra baisu – per seniai jaučiau tokį norą patirti malonumą.

Pasibaigus tekstui, Elžbieta nusiima peruką, ima šokti. Iš lėto, išjausdama klekvieną savo kūno raumenį, sąnarių, dalį. Šoka sau – ne kitiems. Galima sakyti, nieko daugiau aplink ją ir nėra.

B ir Ugnius ieško Elžbietos

B. Atsiprašau, ar nematėte šitos moters? Pažiūrėkite atidžiai? Nematėte? Maždaug metro septyniasdešimties, čia aiškiai matosi veidas. Nežinau, kaip apsirengusi.

Atsiprašau! Atsiprašau, ar nematėte šios gražios moters? Ji turėjo čia būti. Tikrai čia buvo.

Ei! Palaukite, ar nematėte mano iš namų pabėgusios mamos? Ne, viskas gerai, jai viskas gerai, man tik labai reikia ją surasti?

Atsiprašau. Atleiskite. Pažiūrėkite, atidžiai pažiūrėkite, ieškome šios moters. Ieškome, labai reikia ją surasti. Ačiū. Ačiū,

Ačiū.

Beatričė ateina į „barą“ ir ant nedidelės scenos pamato šokančią mamą. Beatričė stovi, žiūri.

Mama atrodo „nusirovusi“.

Po kurio laiko Beatričė prieina prie Elžbietos, prisijungia šokti.

DUKROS PAKLYDĖLĖS GRĮŽIMAS PAS TĖVĄ NUKLYDĖLĮ

Senas Vyras tik pusiau sąmoningas guli lovoje. Slaugė kalbasi su Elžbieta.

S. Sauskelnės - čia. Rankšluosčiai, šluostės – toje spintoje, švarūs, jei reiktų sušlapinti – su šiltu bet ne karštu vandeniu. Vandenį gerti reikia duoti virintą. Galima leisti muziką, bet geriau tyliai. Arba įrašus. Jo mėgstamiausi – ant spintelės. Pravėdinti kambarį kartas nuo karto. Jei ne stiprus vėjas galima palikti ilgiau pravertą langą. Geriausia, kad miegotumėte čia pat. Čiužinys štai ten, patalynė paruošta. Maistas jums – virtuvėje. Atrodo, viskas. Atrodo, viskas. Jis ramus. Kvėpavimas ramus. Veidas ramus. Matote? Kartais veido raumenys ar rankų ima judėti – neišsigąskite. Bet dabar jis ramus, tikriausiai jaučia, kad pas jį atėjote. Ką aš čia sakau – žinoma, kad jaučia.

Elžbieta lieka viena su lovoje gulinčiu tėvu. Jis tyli, nes nėra sąmoningas arba miega. Ji irgi tyli. Elžbieta iš lėto prieina prie jo, apžiūri, pauosto, beveik jo neliesdama perbraukia ranka per jo kūną. Apžiūri visa kambarį. Prieina prie lango. Atidaro jį. Į kambarį įvirsta pavasarinis vėjas, nežymiai sujudina paklodę, dengiančią Seno Vyro kūną. Elžbieta prieina ir prisėda ant lovos krašto, lygiai ten, kur anksčiau jis siūlė jai atsisėsti. Sėdi ir tiek. Keista. Ramu.

PABAIGA